

ION BUCHERU — București Am inclus textul dumneavoastră **Mesagerul** în portofoliul redacțional destinat publicării.

L. B. MEGHALIN — Constanța : **Pasagerul pleacă în zori** este o piesă aproape reportaj despre câteva destine din lumea cadrelor didactice pe care viața le-a „adunat” într-un minuscul orașel din Delta, a cărui singură legătură cu „Județul” și restul țării este un vas fluvial de călători care se numește chiar... **Pasagerul**. Anumite elemente interesante ale textului sînt expediate foarte sumar, nu sînt urmărite (și exploatare) de scriitor pe tot parcursul dramaturgic : faptul că aidoma aluviunilor și ambarcațiunilor „rănite” aduse pe plajele de nisip de luxuri, la liceul din localitatea de la gurile Dunării, se întîlnesc un fost asistent universitar, un fost ziarist și o fostă vioară întii din filarmenică, toți tineri în ipostază — acum — de profesori prin forța lucrurilor; temă „eșuării”, falsă ori posibilă, alunecă printre degetele narațiunii. Ne rămîne o poveste excesiv de sentimentală în care alături de Carmen (durdurii baccalaureată „antrenată” de atotștiutorul profesor de istorie Caius, în vederea comiterii și a aitor tentative de a obține admiterea la facultate) evoluează proaspăt sosi a rivală, profesora de muzică Sabina, dar și Eugen, pictor și profesor de desen, pe fondul „colorat” de doamna Culbec, proprietăreasă decupată din dramaturgia bulevardieră dintre cele două războaie mondiale, doamna Vai, a cărei vorbire este invadată de respectiva interjecție, și profesorul de matematică și arheologul amator Arhoni, creionat în starca jalnică

de „analfabet” ce aspiră la cercearea științifică prin munca și nesomnul subalternilor dar și ca logofăt de curte medievală din clipa în care este numit directorul liceului. Melodramatismul sufocant, impregnăt de întimplări șocante (ni se dezvăluie în ultimul act că Sabina renunțase la arta concertistică pentru că degetele ei erau inflamate de o galopantă boală reumatismală, vaporul cu care ea va pleca, ca într-o fugă romantică, împreună cu multilateral îndrăgostitul Caius, se va ciocni în plină noapte cu alt vapor), ne îndepărtează de asemenea de la un subiect care, chiar dacă nu era nou, putea să devină interesant. Vom remarca un **bun-simț** al replicii, o evidentă acomodare cu „schelăria” actului scenic, dovadă sigură a unui exercițiu mai îndelungat.

SORIN HOLBAN — București : Piesa în două părți **Al treilea marlor** vă reprezintă ; v-am programat, deocamdată, pentru cenaclul de dramaturgie.

RADU ZALĂU — Brașov : Despre dramaturgia lui Octav Măgureanu s-a scris mai puțin, e adevărat, dar nu din vina noastră ; volumul său **Trapezăr**a, publicat la Editura Cartea Românească în 1974 (redactor M. Legrel) a trecut oarecum neobservat. Nu cunoaștem intențiile editurilor în legătură cu respectivul autor și nici nu avem informații în legătură cu eventuale manuscrise dramaturgice inculte rămase după moartea scriitorului. Pe măsură ce vom deține datele care vă interesează, vă vom ține la curent.

MARIUS DUMITRICA — Iași : Un dicționar al animalelor (prezente sau despre care se discută) în dramaturgie, operă la care

ne scrieți că v-ați angajat, poate interesa, desigur, în măsura în care veți putea parcurge un material atât de vast, mai ales dacă va fi, cum susțineți, un „fals tratat faunistic”. Oricum, trebuie să aveți în vedere textul și nu spectacolul, care, cum bine știți, poate aduce pe scenă un elefant chiar dacă în piesă nu figurează nici măcar șoricelul cu pricina. Regretatul Mircea Ștefănescu îmi povestea că, fiind invitat la Ploiești, pare-mi-se, pentru a vedea un spectacol cu o piesă de-a sa, a întârziat câteva minute și a ajuns în sală cînd cortina era ridicată deja. A intrat și a ieșit din sală imediat. Întrebat de un respectuos artist al teatrului : „Nu rămîneți să vă vedeți piesa, maestre ?” Mircea Ștefănescu i-a răspuns cu toată seriozitatea : „Nu, domnule, că asta nu e piesa mea. Eu n-am avut în piesă nici un papagal !”

MAI TRIMITEȚI : Mircea Tocilescu — Botoșani ; Ion I. Ion — Tulcea ; Angela Basarab — Sighișoara ; Marcea Tiugă — Craiova ; Dorin Magheriu — Craiova.

DEOCAMDATĂ NU : Tudor Mișcă — Piatra Neamț ; Eleonora Prund — Iași ; Rodica Z. Ionescu — București ; Mircea Busuioceanu — Tg. Jiu.

Paul TUTUNGIU
ÎN ATENȚIA COLABORATORILOR : Manuscrisele, dactilografiate la două rînduri, pot fi trimise pe adresa redacției sau depuse în ficcare zi la sediul redacției. Textele vor avea specificația : pentru secția literatură dramatică (Paul Tutungiu). Discuții pe marginea lucrărilor primite au loc, în ordinea programării, vinerea și sîmbăta, de la orele 8 la 16. Reamintim că textele nepublicate nu se înapoiază.